

2008-1 H.Bringsli

Hei, alle dere i ASFs venner!

Her kommer en hilsen fra Berlin og Gedenkstätte Sachsenhausen.

Først og fremst; takk for støtten dere gir meg, slik at jeg kan være her nede. Jeg regner jo med at jeg selv blir én av dere en gang, og på den måten kan gi noe tilbake.

Jeg skjønner det slik at dere skal ha et møte nå i nærmeste fremtid, og da kan det jo være greit å vite hvordan den frivillige, altså jeg, har det.

Nå som jula er over og det nye året har begynt er på en måte hverdagen "kommet for å bli". Det jeg vil kalle "opptreningsperioden" er over. Frem til nå har jeg stort sett vært beskjeftiget med å lære meg så mye som mulig på kortest mulig tid, ved å lese historien og snakke med medarbeiderne mine. Det finnes ganske mye materiale på temaet, og jeg har vært innom mange av de mer teoretiske bøkene, men også lest mye i fangeberetninger (i hovedsak skrevet av tyskere, men også noen norske og polske). Også samtaler med tidligere fanger har vært veldig interessant, jeg har møtt flere nordmenn og tyskere som har sittet her. Etter denne tiden har jeg altså fått et ganske bra fundament, og må ta fatt på den neste oppgaven, altså å bringe dette videre på best mulig måte. Jeg har begynt med de offisielle guidene, og det har gått over all forventning! Ungdommene er virkelig engasjerte, og jeg har vært heldig hittil og sluppet unna de "umulige" gruppene som noen av kollegaene snakker om. Siden det er såpass tidlig på året fremdeles kommer det ganske få mennesker, så det er fremdeles ganske rolig. Det forandrer seg nok gradvis etterhvert som våren kommer.

Jeg har også fått en rolle i et par sommerleirer som skal finne sted i Sachsenhausen til sommeren, gleder meg til det også. Slik det er nå tenker jeg at jeg har mer lyst til å drive med guider, men det er mulig det forandrer seg når det ikke er like nytt og spennende. Akkurat nå ser jeg det som en veldig god mulighet til å se om lærerutdanningen har gjort meg mer i stand til å formidle et budskap.

Ellers er det flere happenings i Sachsenhausen fremover, feks minnedagen for Holocaust og frigjøringsdagen i april. Da kommer forøvrig Adolf Burger, den siste gjenlevende fra falskmyntneraksjonen! Blir veldig spennende.

I jüdische Gemeinde går alt bare godt.

Hva ASF angår, er det ikke så mye å si. Jeg har igrunn ikke så mye med organisasjonen å gjøre. Jeg må innrømme at ASF til en viss grad kan fortone seg som et medium for å være her nede og jobbe, mens Sachsenhausen er det som betyr noe.

Vi hadde jo også et seminar i desember rett før jul, og det var interessant. Ikke fordi seminaret i seg selv var så bra, men fordi konfliktnivået var ganske høyt. Seminarleder var ikke fornøyd med gruppa, og det kan jeg jo igrunn forstå. Jeg skal ikke sette meg til doms over noen, men jeg ser jo at det ikke er drømmegruppa. Det er ikke veldig mye følelse av at man er del av en gruppe. Men alt i alt virker det som om de fleste skjøtter sine oppgaver. Dette er jo viktig for ASF, men jeg ser først og fremst på hvordan jeg løser mine oppgaver, og jeg føler at jeg gjør det godt.

Ellers har jeg i den siste tiden også planlagt hvordan jeg skal få brukt opp feriedagene mens jeg er her. Så nå er to ferier planlagt; en toukers Mallorca-tur i mai for å treffe foreldrene mine, og en (ennå ikke helt bestemt) treukers tur til USA i mars, sammen med Gunn Helene Svela, en tidligere ASF-frivillig. Vi skal besøke ei jente som var frivillig for ASF samtidig som henne her nede.

Hvis det er noe noen av dere lurer på, er dere hjertlig velkomne til å ta personlig kontakt, Veline formidler epostadressen min.

Mvh Håvard Bringsli